



ರೈತ ಮತ್ತು ದೇವರು

ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ದೇವರ ಮೇಲೆ ತುಂಬ ಕೋಪ ಬಂತು. ಒಮ್ಮೆ ಅರ್ಪಣೆ, ಒಮ್ಮೆ ಅನಾವಣೆ, ಒಮ್ಮೆ ಕಡುಬಿಸಿಲು, ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಆಲಿಕಲ್ಲು ಮೇ.. ಹೀಗೆ ಒಂದಿಳ್ಳಿದು ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಚೇಳಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಆ ಹೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ‘ಹೇ ದೇವರೇ, ಜನರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಮಾನ’ ಎಂಬ ನಾನಾ ಹೇಸರಿಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ವಿಷಿಕೆಂದ ನಿನಗೆ ಬೇಸಾಯಿದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೂ ಜಾಚ್ಚಿನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನೀನು ಒಮ್ಮೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತ್ರ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೂ. ಒಮ್ಮೆ ಕಡುಮೆ ಮಾತ್ರ ಸುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೂ. ಒಮ್ಮೆ ಆಲಿಕಲ್ಲು ಮಾತ್ರ ಸುರಿಸಿ ಚೇಳಿಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೂ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಇಜ್ಞಾನಿಸಿದ್ದವು ಫಲು ಬರುವಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಷ ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಕೊಡು. ಆಗ ನೋಡು ನಾನು ಅದೆಮ್ಮೆ ಬಳ್ಳ ಬೇಳಿಯನ್ನೆನೆಂದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ರೈತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವರು ರೈತನ ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಣಾಗಿ ‘ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತಹೀ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಬಿಸಿಲನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದ. ಆ ವರ್ಷ ರೈತ ತನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ. ರೈತ ಬೇಡಿದಂತೆ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಬೇಕೆಂದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಬಿಸಿಲು ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬಿಸಿಲನ್ನು ನೀಡುತ್ತ ಹೋದ. ಬೇಳಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೇಳಿಯತು. ಗೋಧಿಯ ಪೈರು ತುಂಬ ತೆನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅದನ್ನು ಕಂಡು ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಬೇಳಿ ಕಟ್ಟಾಪು ಮಾಡುವ ಸಮಯ ರೈತ ಹಿನ್ನಿಂದ ತನ್ನ ಗೋಧಿಯ ಪೈರನ್ನು ಕಟ್ಟಾಪು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆದರೆ ಒಂದು ತೆನೆಯಲ್ಲೂ ಗೋಧಿಯ ಕಾಳಾಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದರಿಂದ ತುಂಬ ದೃಷ್ಟಿತನಾದ ರೈತ ‘ಹೇ ದೇವರೆ ಇದೇನನ್ನು ಮಾಡಿದೆ’ ಎಂದ.

ಆಗ ದೇವರು ‘ನೀನು ಹೇಳಿದಂತಹೀ ನೀನು ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಬಿಸಿಲು ಹಾಗೂ ಮಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಡಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪ ನಿಸ್ನದೇ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪೈರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಬಿರುಗಾಳಿ ಹಾಗೂ ಆಲಿಕಲ್ಲುಗಳ ಹೊಡೆತ, ಚೆಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲೇ ಆ ಪೈರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಷ್ಟಿತ್ವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಜಾಗ್ರತ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪೈರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸಹಿಸುವ ಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಕುತ್ತುಗಳಿಂದ ಪಾರಾದಾಗಲೇ ಪೈರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಟ್ಟಿತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಜೀವನವೂ ಆ ಪೈರಿನಂತಹೀ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲದ ಜೀವನವಾದರೆ ಆ ಗೋಧಿಯ ತೆನೆಗಳಂತೆ ಪೋಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗಲೇ ಮಾನವರೂಪಿ ವಿಧ ಚೂಪಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು’ ಎಂದು ರೈತನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

-ಮುರಲೀಧರ ಕುಲಕೌರ್